

BR ANASTASIUS VAN WEZENBEEK

geboren te Loon op Zand op 18 december 1929

overleden te Eindhoven

op 6 augustus 2020

Broeder Anastasius (Mari) van Wezenbeek werd geboren in Loon op Zand op 18 december 1929 als zoon van Engelbertus van Wezenbeek en Johanna Heuer. Zijn ouders runden een schoenfabriek en hij leerde thuis aanpakken, doen wat gedaan moet worden. Hij volgde in Kaatsheuvel de lagere school bij de broeders van Liefde.

Hij had een sterke familieband en voelde zich verantwoordelijk voor zijn zus met twee broers die bij elkaar bleven wonen.

In 1943 ging hij naar het juvenaat in de voetsporen van zijn broer Kees (br Agnus) die ook als broeder in Dongen woonde.

In 1946 naar het noviciaat waar hij na twee jaar op 8 september 1948 zijn eerste professie deed. Intussen studeerde hij aan onze kweekschool in Dongen en slaagde in 1951 voor onderwijzer.

Zijn eerste standplaats was Rotterdam op de St Jansschool. Hier deed hij zijn eerste ervaringen op als onderwijzer. Omdat hij niet kon wennen aan al die drukte in de grote stad werd hij twee jaar later benoemd op de Nazarethschool in Geldrop. Dat zal hem zeker beter bevallen zijn want daar woonde hij 15 jaar. Hij was een goed onderwijzer. Hij had het in zijn vingers zoals men dat zegt. Hij kon heel goed met de jeugd omgaan. In deze periode behaalde hij ook de hoofdakke. Zo actief als hij was ontplooipte hij voor de jeugd veel buitenschoolse activiteiten. Geldrop had een goede voetbalclub maar had nog geen jeugdafdeling. Binnen de kortste keren waren er drie jeugdelftallen. Maar voetballen was niet alleen zaligmakend. Zo begon hij in de parochie met de opleiding van acolieten en misdienaars om een beter verzorgde liturgie te krijgen.

De acolietengroep werd later een discussiegroep die zich graag terugtrok in de Achelse Kluis. Hijzelf bezocht meerdere bijbelcursussen.

Op het gebied van talen ging zijn voorkeur uit naar de moderne talen. Hij behaalde Frans LO en Duits Mo.

In de tijd dat hij in Geldrop woonde heeft de toenmalige provinciaal overste hem gevraagd of hij bezwaren had om naar de missie te gaan. Broeder Anastasius had daar geen enkel bezwaar tegen maar werd medisch afgekeurd.

In 1968 verliet hij Geldrop en ging terug naar Dongen waar hij kwam te wonen op het Gerardus Majellahuis. Hij ging werken aan de Titus Brandsma Mavoschool waar hij Frans en Duits doceerde. Om de leerlingen beter te kunnen begeleiden bij de beroepskeuze werd hij tevens benoemd tot decaan van de school.

Naast zijn opdrachten in het onderwijs had hij meerdere functies binnen de congregatie.

Van 1983 tot 1992 was hij overste van het convent Gerardus Majellahuis.

Tijdens het kapittel van 1992 werd hij gekozen als provinciaal overste van de Nederlandse Provincie een taak die hij 12 jaar lang vervulde tot het kapittel in 2004.

In 2009 verhuisde hij met de andere broeders van Dongen naar Eindhoven.

Br Anastasius was 72 jaar lid van onze Congregatie. Hij leefde in de geest van stichter Glorieux en was op eigentijdse wijze in alle eenvoud zijn medebroeders, familie, vrienden en heel bijzonder de mens in nood nabij.

Als procurator van het algemeen bestuur bekommerde hij zich om de financiële ondersteuning van de congregationele projecten in Brazilië, Ethiopië en Indonesië.

In Vessem speelde hij een belangrijke rol bij de totstandkoming van de Jacobushoeve en hij toonde veel belangstelling in de ontwikkelingen van Kafarnaüm.

Hij was goed bij de tijd en kon kritisch zijn ten aanzien van besluiten van zowel kerkelijke als wereldse overheden en politici.

Hij was geen meeloper, stond open voor vernieuwing en verandering en was heel goed in lobbyen tijdens kapittels en vergaderingen. Zijn actief aanwezig-zijn in vergaderingen was vaak bepalend in de besluitvorming. Zijn bezinningen over Vader Glorieux en de H. Vincentius (voor wie hij een grote verering had) zijn nog steeds de moeite waard om gelezen te worden.

Voor zijn medebroeders was hij zorgzaam, zo wel voor die in Nederland als ook in Curaçao, Canada en Spanje. Hij wilde graag betrokken zijn bij hun wel en wee.

Voor zichzelf kostte het hem moeite om hulp te vragen. Hij wilde de regie in eigen hand houden met ondersteuning van de mantelzorger in wie hij het volste vertrouwen had.

In Dongen heeft hij samen met het bestuur een mooi kloosterverzorgingshuis neergezet waar veel broeders hun laatste levensdagen hebben afgesloten. Jammer is het dat hij de zorg die de congregatie aan de broeders kon bieden en bood moeilijk voor zichzelf een plaats kon geven.

Zijn laatste levensjaren waren niet gemakkelijk. Zijn psychische achteruitgang viel hem zwaar. Toen het niet meer ging op Depoorter verhuisde hij naar Zonnehoeve en later naar het Lukashuis waar hij meer en intensievere zorg kreeg.

En in het Lukashuis is hij op 6 augustus overleden. Aan een mooi en vruchtbaar leven is hiermee een einde gekomen.

Wij zijn Br Anastasius zeer erkentelijk voor al hetgeen hij voor onze congregatie heeft gedaan en betekend.

Rust in vrede

Br Jan Klein Overmeen